

מ"ת 67569/12/15 - אשרף סלאיימה נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 67569-12-15 מדינת ישראל נ' סלאיימה(עציר)

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקש

אשרף סלאיימה (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד רות לוין ועלי אבו לבן- ס.צ.

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

ע"י ב"כ עו"ד חופית קנטרוביץ'

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר במעצרו של המבקש בהתאם לסעיף 52 לחסד"פ, על החלטה מיום 23.03.2016, על פיה נעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בהסכמת בא-כוחו ובהסכמתו, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה עבירה של קשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה - עבירה לפי סעיף 92 בצירוף סעיף 99(א) לחוק העונשין.
2. בתמצית - נטען בכתב האישום, כי בחודשים אוקטובר-נובמבר 2015, קשר המבקש קשר עם חליל נמרי (להלן: "חליל") לבצע פיגוע בבית מלון "בי סנטר", "ריו" לשעבר, באילת.
3. בתאריך 23.03.2016, ובהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר, וכן העדר המלצה מאת שרות המבחן, הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר.
4. מעצרו של המבקש **הוארך בשנית** בבית המשפט העליון בהסכמה ב-90 ימים נוספים החל מיום 29.12.2016.
5. נימוקי הבקשה בכתב במסגרת הבקשה שהוגשה:
  - א. בתמצית - העילה לעיון חוזר נסמכת על **חלוף הזמן**, היינו - חלוף מעל שנה, לצד עיכוב משמעותי ביותר בהוצאת תעודת החיסיון. (תעודת החיסיון הוצאה רק ביום 07.07.2016, כשבעה חודשים לאחר האירוע נשוא כתב האישום)

ב. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, טענה באת-כוח המבקש לעילה **נוספת** במישור הראייתי - היינו, **כרסום ממשי** בתשתית הראייתית שעמדה לחובת המבקש.

נטען, כי הראיות נסמכות על הודאת המבקש הן בפני חוקרי השב"כ והן בפני חוקרי המשטרה, לצד הודאת שותפו של המבקש למעשה - **חליל נמרי**, המפליל את המבקש בקשירת הקשר למעשה המיוחס בכתב האישום.

לשיטת באת-כוח המבקש, במסגרת ניהול פרשת התביעה התגלה **כרסום ממשי**, שעיקרו כדלקמן: **הודאתו של השותף חליל**, לרבות **הפללתו את המבקש**, הינה **הודאת שווא**. שכן פקיד הקבלה - ואליד איברהים, אשר מסר תחילה בפני חוקריו, כי **חליל** שזוהה בטעות על ידו כמי שנכנס למלון באותו מועד, חזר למשטרה ומסר שטעה ומי שהיה במלון הוא **המבקש**. עוד נטען, כי הודאת המבקש בפני חוקריו, על רקע דבריו האחרונים של חליל, מלמדות על כי הודאתו של המבקש הייתה הודאת שווא, שניתנה תחת לחץ.

על כן, עתרה באת-כוח המבקש, להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בבית סבו בראס אל עמוד - ירושלים, ובפיקוחם של אמו, וכן הערבים חאדר סלאימה, אינטסר סלאימה, זיאד סלאימה (להלן: "החלופה" ו"הערבים המפקחים").

6. באת-כוח המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לשיטתה לא התקיימו נסיבות או עובדות חדשות המצדיקות עיון חוזר כנדרש על פי סעיף 52 לחסד"פ.

אשר ל**התמשכות ההליכים** - נטען, כי המשפט מתנהל בקצב מתקדם כדבעי. התקיימו 5 מועדי דיון, במהלכם העידו שורה של עדים (חליל נמרי, השוטרים, ניר פרקש ופהים חסון, וכן פקידת הפקדה הגב' סימיטה כהן). המשך המשפט קבוע לחמישה מועדים נוספים - 24.01.2017, 31.01.2017, 02.03.2017, 20.04.2017, 11.05.2017.

אשר לטענות במישור הראייתי - נטען, כי טענות המבקש בדבר שותפו, חליל נמרי, אשר תיקו מתנהל בפני הרכב אחר, הינן חסרות שחר. עוד נטען, כי מדובר בטענות הנוגעות למשקל הראיות אשר דינן להתברר בהליך העיקרי.

אשר ל**חלופת המעצר** שהוצגה - נטען, כי בעניינו של המבקש הוגשו שני תסקירים, שלא באו בהמלצה לשחרורו, לרבות החלופה המוצעת דהיום בבית סבתו. עוד נטען, כי לחובת המבקש עבר פלילי הכולל הרשעה בגין הסעת שוהה בלתי חוקי.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, וכן עיינתי בפרוטוקולים נשוא הדיון בהליך העיקרי, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

אשר להתמשכות ההליכים - מקומה של טענה זו במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, ולעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8978/10:

"מגרש טבעי מוגדר בהקשר זה על פי החלוקה בין השיקולים שעומדים ביסוד הבקשה להורות על מעצר עד תום ההליכים לבין השיקולים העומדים ביסוד הבקשה להאריך את המעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים. ככל שהתשובה נושקת לאפשרות האחרונה, שיקול דעתו של בית המשפט הדין בבקשה לעיון חוזר מוגבל יותר". לגופם של דברים - קצב התקדמות ההליך העיקרי סביר במכלול הנסיבות שעמדה עליהם באת-כוח המשיבה בטיעוניה.

אשר לטענה שחל כרסום משמעותי בראיות - כידוע, כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר, יש להצביע על "שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו".

עוד נקבע בפסיקה, כי בשלב זה של ההליך הפלילי, בית המשפט אינו נזקק למהימנות הראיות ומשקלן, אלא די לו שהראיות מעידות לכאורה על ביצוע המעשים המיוחסים למבקש, אלא אם כן מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין.

משטיעוני המבקש עניינם במישור המהימנות והמשקל, מקומן של השגות אלה להתלבן במסגרת ההליך העיקרי ולא באכסניה של בחינת דבר קיומן של ראיות לכאורה.

8. אשר על כן, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

עותק ההחלטה יישלח לבאי-כוח הצדדים.

ניתנה היום, 13 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.